Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 498-ҳадис

498 - وَعَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ : نَامَ
رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ عَلَى حَصِيرٍ، فَقَامَ
وَقَدْ أَثَّرَ فِي جَنْبِهِ، قُلْنَا : يَا رَسُولَ اللهِ؛ لَوِ اتَّخَذْنَا
لَكَ وِطَاءً !! فَقَالَ : «مَالِي وَلِلدُّنْيَا؟ مَا أَنَا فِي الدُّنْيَا
إِلَّا كَرَاكِبٍ اسْتَظَلَّ تَحْتَ شَجَرَةٍ، ثُمَّ رَاحَ وَتَرَكَهَا «
[رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ : حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ 2377].

1. Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бўйра устида ухлар эдилар, турганларида ёнларига унинг изи тушиб қолибди. Шунда биз: «Эй Аллоҳнинг расули, сизга тўшак солиб берсак», дегандик, у зот: «**Дунё билан менинг нима алоқам бор?! Дунёда мен худди дарахт остида бироз сояланиб, кейин у ерни ташлаб кетадиган йўловчига ўхшайман**», дедилар».

Имом Термизий ривоят қилиб, ҳасан, саҳиҳ ҳадис дедилар.

Манба: hadis.islom.uz